

МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ГРОМАД ТА ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, 01601, тел./факс: (044) 278-83-90, тел. (044) 284-05-54,
278-82-906, E-mail: minregion@minregion.gov.ua, сайт: www.minregion.gov.ua, код згідно з
ЄДРПОУ 37471928

№ _____ на № _____ від _____

**Державна регуляторна служба
України**

Щодо погодження проекту Закону

Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та з урахуванням вимог абзацу першого пункту 2 §40 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 №950, Міністерство розвитку громад та територій України направляє на повторне погодження доопрацьований проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання».

Додатки:

проект Закону - на 7 арк;
пояснювальна записка - на 7 арк;
порівняльна таблиця - на 18 арк;
аналіз регуляторного впливу – на 15 арк;
повідомлення про оприлюднення – на 2 арк.

Заступник Міністра

Валентина МОСКАЛЕНКО

Кравченко Н.О.
тел. 207-17-11

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо
вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів
господарювання у сфері теплопостачання**

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести зміни до Закону України “Про теплопостачання” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 28, ст. 373 із наступними змінами):

1) абзац вісімнадцятий статті 1 викласти у такій редакції:

“тариф (ціна) на теплову енергію – грошовий вираз витрат на виробництво, транспортування, постачання одиниці теплової енергії з урахуванням рентабельності, інвестиційної та інших складових, що визначаються згідно із порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими відповідно до законодавства;”;

2) у статті 10:

у абзаці третьому слова «цін на теплову енергію» замінити словами «тарифів (цін) на теплову енергію»;

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

“затвердження порядку розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання;”.

У зв'язку з чим абзаци п'ятий - шостий вважати відповідно абзацами шостим – сьомим.;

3) у статті 11:

доповнити частину першу після абзацу п'ятого новим абзацом такого змісту:

“затвердження методики розроблення схем теплопостачання населених пунктів України;”.

У зв'язку з цим абзаци шостий — восьмий вважати відповідно абзацами сьомим — дев'ятим;

доповнити частину другу новим абзацом такого змісту:

“здійснення розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.”;

4) статтю 12 викласти у такій редакції:

“Стаття 12. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання належать:

розроблення і реалізація регіональних та місцевих програм, участь у розробленні та реалізації державних програм у цій сфері;

погодження діяльності у сфері теплопостачання з органами місцевого самоврядування та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства;

забезпечення виконання правил і норм у сфері теплопостачання;

здійснення на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці контролю за забезпеченням споживачів тепловою енергією у населених пунктах;

взаємодія з органами місцевого самоврядування з питань виробництва, транспортування та постачання теплової енергії споживачам;

залучення небюджетних джерел фінансування для забезпечення виконання державних, регіональних та місцевих програм у цій сфері;

ведення галузевої звітності відповідно до законодавства;

вирішення інших питань у сфері теплопостачання відповідно до законів України.”;

5) у статті 13 абзаци восьмий - одинадцятий викласти у такій редакції:

“щомісячне оприлюднення встановлених для всіх категорій споживачів тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання у засобах масової інформації та/або на офіційному веб-сайті;

перегляд за заявою суб'єкта господарювання тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок), але не більше одного разу на квартал;

погодження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання (крім тих, що виробляють теплову енергію на теплоелектроцентралях, ТЕС, АЕС, когенераційних установках);

сприяння провадженню інвестиційної діяльності у сфері теплопостачання, зокрема реалізації інвестиційних проектів з виробництва теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії.”;

6) у статті 19:

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

“У межах одного багатоквартирного будинку укладаються договори про надання послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Не дозволяється укладати договори купівлі-продажу теплової енергії з власниками (співвласниками) або користувачами житлових та нежитлових приміщень у багатоквартирному будинку, які є самостійними об'єктами нерухомого майна.”.

У зв'язку з цим частини п'яту – сьому вважати відповідно частинами шостою – восьмою;

у частині восьмій:

у реченні першому слова “припиняється у разі” замінити словами “може бути обмеженим до технологічного мінімуму у разі”, а слова “, та/або в разі невиконання вимог статті 19-1 цього Закону” виключити;

у реченні другому слово “припинення” замінити словом “обмеження”;

7) статтю 19¹ виключити;

8) у статті 20:

частину першу та другу викласти у такій редакції:

“Тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб’єктами господарювання у сфері теплопостачання, що отримали ліцензію на провадження встановленого законодавством виду господарської діяльності, є регульованими.

Суб’єкти господарювання у сфері теплопостачання здійснюють розрахунки економічно обґрунтованих тарифів на теплову енергію, у тому числі на її виробництво, транспортування та постачання, і подають їх органам, уповноваженим встановлювати тарифи.”;

частину четверту – дванадцяту виключити.

У зв’язку з цим частини тринадцяту - дев’ятнадцяту вважати відповідно частинами четвертою – десятою;

доповнити новою частиною такого змісту:

“У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію, її виробництво суб’єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиланням на рішення відповідних органів.”.

9) доповнити новою статтею 20¹ такого змісту:

“Стаття 20¹. Особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб’єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки

Розміри тарифів на теплову енергію для суб’єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів розраховуються на рівні 90 відсотків діючого для суб’єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб’єкта господарювання встановленого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів розміри тарифів на теплову

енергію визначаються на рівні 90 відсотків середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів.

Розміри тарифів на виробництво теплової енергії для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів розраховуються для суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, як різниця між тарифом на теплову енергію, визначеним відповідно до частини першої цієї статті, і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що визначаються на рівні діючих для суб'єкта господарювання тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановлених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів тарифи на транспортування та постачання теплової енергії визначаються на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.

Розрахунок середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів здійснюється за адміністративно-територіальними одиницями (Автономною Республікою Крим, областями, м. Києвом та Севастополем), центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Середньозважені тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для всіх категорій споживачів розраховуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, для всієї території України, відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації щокварталу до 10 числа останнього місяця звітного періоду подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, інформацію, необхідну для розрахунку середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що

фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, щокварталу до 25 числа останнього місяця звітного періоду розраховує та оприлюднює середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії.

Середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, оприлюдненні на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, станом на 25 число останнього місяця кожного кварталу, використовуються суб'єктами господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, виключно для розрахунку тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії згідно з вимогами частин першої та другої цієї статті.

Для встановлення тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії суб'єкт господарювання, що здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, подає органу, уповноваженому встановлювати такі тарифи, заяву із зазначенням розміру тарифу, розрахованого відповідно до частин першої та другої цієї статті.

Суб'єкт господарювання зобов'язаний подати заяву про перегляд розміру раніше встановленого для нього тарифу на теплову енергію у разі, якщо оприлюднений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, середньозважений тариф є меншим за діючий тариф.

У разі коли розрахований згідно з вимогами частин першої та другої цієї статті розмір тарифів на теплову енергію, її виробництво не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат, понесених на виробництво теплової енергії, суб'єкт господарювання може сформувати такі тарифи відповідно до порядків (методик) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затверджених Кабінетом Міністрів України або національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах

енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом.

Встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво нижче розміру економічно обґрунтованих витрат не допускається.

Особливості формування та встановлення тарифів, визначені цією статтею, не застосовуються під час формування та встановлення тарифів на транспортування та постачання теплової енергії для споживачів. Розміри зазначених тарифів розраховуються суб'єктом господарювання та встановлюються уповноваженим органом відповідно до вимог статті 20 цього Закону.

У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію, її виробництво суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиланням на рішення відповідних органів.”;

10) У статті 25:

доповнити частину другу новими абзацом такого змісту:

“надавати галузеву звітність органу, уповноваженому встановлювати тарифи, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям в установленому порядку.”;

II. Прикінцеві та перехідні положення

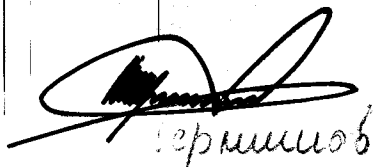
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

Сергій Шербиук

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України

«Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання»

щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання»

1. Резюме

Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання» (далі - проект акта) розроблено Міністерством розвитку громад та територій враховуючи необхідність удосконалення положень чинного законодавства у сфері теплопостачання.

Метою прийняття проекту акта є вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання.

2. Проблема, яка потребує розв'язання

Сьогодні у сфері теплопостачання накопичено низку проблемних питань, які потребують комплексного врегулювання шляхом внесення змін до чинного законодавства України.

Одним із таких питань є недосконалий механізм формування та встановлення тарифів на теплову енергію, вироблену на установках з використанням альтернативних джерел енергії.

15 квітня 2017 року набрав чинності Закон України від 21.03.2017 № 1959-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії», яким внесено зміни, зокрема, до статті 20 Закону України «Про теплопостачання» (далі - Закон).

Внесеними змінами передбачено особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, вироблену на установках з використанням альтернативних джерел енергії, зокрема, визначено механізм, який спрямований на стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії.

Так, відповідно до вимог частини четвертої статті 20 Закону тарифи на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для потреб установ та організацій *що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб населення, встановлюються на рівні 90 відсотків діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів, а у разі його відсутності – на рівні 90 відсотків середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів.*

У свою чергу, тарифи на виробництво теплової енергії для суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб населення, *визначаються як різниця між тарифом на теплову енергію, встановленим відповідно до частини четвертої статті 20 вказаного Закону (тобто, тарифом, встановленим на рівні 90%), і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що визначаються на рівні діючих для суб'єкта господарювання тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів, а у разі їх відсутності – на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.*

Згідно із Законом проведення розрахунків вищезазначених середньозважених тарифів здійснюється Держенергоефективності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (Порядок розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, її транспортування та постачання затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 06.09.2017 № 679).

З часу застосування механізму, передбаченого статтею 20 Закону, до Мінрегіону надходили численні звернення обласних державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання щодо недосконалості зазначеного механізму, а також проблемних питань та неузгодженостей, які потребують законодавчого врегулювання.

По-перше, тарифи на теплову енергію та її виробництво, які розраховані за механізмом статті 20 Закону, не завжди забезпечували покриття економічно обґрунтованих витрат, понесених підприємствами на виробництво теплової енергії, що, у свою чергу, суперечить вимогам частин першої, чотирнадцятої та п'ятнадцятої статті 20 Закону, якими встановлено, що:

тарифи на теплову енергію повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих витрат на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії;

тарифи повинні враховувати собівартість теплової енергії і забезпечувати рентабельність суб'єкта господарювання;

встановлення тарифів на теплову енергію нижче розміру економічно обґрунтованих витрат на її виробництво, транспортування та постачання не допускається.

За результатами аналізу звернень суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання, що виробляють теплову енергію з використанням альтернативних джерел енергії, було встановлено, що в окремих регіонах України тарифи на теплову енергію, розраховані за вимогами статті 20 Закону, були на 20-25 % меншими за розмір економічно обґрунтованих тарифів. В умовах зниження ціни природного газу для підприємств теплопостачання, це питання стає ще більш актуальним, оскільки розміри тарифів на теплову енергію, що виробляється з використанням природного газу, і є основою для розрахунку тарифів на теплову енергію, що виробляється з використанням альтернативних джерел енергії, зменшуватимуться. Таким чином, суб'єкти господарювання, що виробляють теплову енергію з використанням альтернативних джерел енергії, не маючи можливості розраховувати тарифи на економічно обґрунтованому рівні, стають заручниками ситуації.

За таких умов виникає справедливе питання щодо джерел відшкодування збитків таким суб'єктам господарювання, враховуючи той факт, що їх діяльність є згідно із законодавством є регульованою.

Так, згідно із статтею 15 Закону регулювання тарифів на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії є однією з форм державного регулювання діяльності у сфері теплопостачання.

За вимогами статті 15 Закону України «Про ціни і ціноутворення» Кабінет Міністрів України, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які встановили державні регульовані ціни на товари в розмірі, нижчому від економічно обґрунтованого розміру, зобов'язані відшкодувати суб'єктам господарювання різницю між такими розмірами за рахунок коштів відповідних бюджетів.

Установлення Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування державних регульованих цін на товари в розмірі, нижчому від економічно обґрунтованого розміру, без визначення джерел для відшкодування різниці між такими розмірами за рахунок коштів відповідних бюджетів не допускається і може бути оскаржено в судовому порядку.

По-друге, процедура встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво за вимогами частини дванадцятої статті 20 Закону, а саме: встановлення тарифів «за вмовчанням» у разі якщо уповноважений орган протягом 30 календарних днів з дня надходження заяви не встановлює розмір тарифу, розрахованого відповідно до частини четвертої та/або п'ятої статті 20 Закону, або не надає вмотивовану відмову у його встановленні, не відповідає вимогам чинних законодавчих актів, зокрема, частині другій статті 20 Закону, Законам України «Про природні монополії», «Про ціни і ціноутворення», якими передбачено, що тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монопольне становище на ринку, є регульованими. Відповідно, такі тарифи підлягають обов'язковому встановленню органами місцевого самоврядування.

По-третє, враховуючи зміни, які відбулися у системі центральних органів виконавчої влади, за Міністерством розвитку громад та територій закріплено формування та реалізація державної політики у сфері житлово-комунального господарства, а діяльність Держенергоефективності, яке здійснює розрахунок середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, її транспортування та постачання, спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра енергетики та захисту довкілля. За таких умов доцільно функцію стосовно розрахунку зазначених середньозважених тарифів закріпити за Мінрегіоном.

Водночас, сьогодні виникла необхідність врегулювати питання, пов'язане із розрахунками за теплову енергію, для виробництва якої використовується природний газ.

Відповідно до вимог статті 19-1 Закону оплата теплової енергії, для виробництва якої повністю або частково постачається природний газ гарантованим постачальником, здійснюється споживачами теплової енергії та теплопостачальними організаціями, які купують теплову енергію для її подальшого постачання споживачам, *шляхом перерахування коштів на рахунки із спеціальним режимом використання*, які відкривають теплопостачальні та теплогенеруючі організації для зарахування коштів, у тому числі від теплопостачальних організацій, які отримують теплову енергію для її подальшого постачання споживачам, в уповноваженому банку. *Оплата теплової енергії шляхом перерахування коштів на інші рахунки забороняється.*

Порядок розподілу коштів, що надходять на поточні рахунки із спеціальним режимом використання для проведення розрахунків з постачальником природного газу, на якого покладено спеціальні обов'язки затверджено постановою від 18 червня 2014 р. № 217.

Згідно з цим Порядком 133 підприємствам теплопостачання НКРЕКП встановлено нормативи перерахування коштів, що надходять на поточні рахунки із спеціальним режимом використання теплопостачальних і теплогенеруючих організацій як плати за теплову енергію та/або надані комунальні послуги з централізованого опалення, послуги з постачання теплової енергії, послуги з централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання гарячої води від усіх категорій споживачів та як плата теплопостачальних організацій за вироблену теплогенеруючими організаціями теплову енергію, на березень 2020 року.

Відповідно до підпункту «а» пункту 8 розділу С «Політика в енергетичному секторі» Меморандуму про економічну і фінансову політику, схваленого Радою директорів МВФ 18 грудня 2018 року, Україною взято зобов'язання, що починаючи з 1 січня 2020 року НАК «Нафтогаз України» буде продавати газ для побутових споживачів та підприємств теплопостачання за переважаючими ринковими цінами, а постачання за спеціальними обов'язками буде скасовано до 1 травня 2020 року.

Таким чином, останні тенденції спрямовані на повноцінний запуск ринкових відносин у газовій сфері, без врахування інтересів підприємств теплопостачання.

З моменту запровадження для підприємств теплопостачання рахунків із спеціальним режимом використання, основна мета їх запровадження щодо зниження заборгованості зазначених підприємств за природний газ, так і не була досягнутою. Станом на 01.03.2020 заборгованість підприємств теплопостачання за спожити природний газ перед НАК «Нафтогаз України» становила 40,8 млрд. грн.

Алгоритм розподілу коштів за допомогою рахунків із спеціальним режимом використання призводить до дефіциту обігових коштів підприємств теплопостачання, не вирішує проблему заборгованості за спожитий природний газ.

Підприємства теплопостачання фактично позбавлені можливості управляти своїми надходженнями за реалізовану теплову енергію.

Враховуючи те, що діючим законодавством України права постачальника природного газу у взаємовідносинах з підприємствами теплопостачання врегульовано на достатньому рівні (що стимулює підприємств теплопостачання до своєчасних та повних платежів за спожитий природний газ), норми Закону потребують перегляду в частині застосування до підприємств теплопостачання рахунків із спеціальним режимом використання для розрахунків за спожитий природний газ.

Разом з тим, в умовах ринкових відносин у газовій сфері, необхідно врахувати, що підприємства теплопостачання зобов'язанні згідно із Законом України «Про житлово-комунальні послуги» надавати комунальні послуги безперервно (крім часу перерв на проведення ремонтних і профілактичних робіт, міжопалювальний період, ліквідацію наслідків аварії).

За таких умов, газопостачання об'єктів у сфері теплопостачання не може бути припиненим.

У разі порушення теплогенеруючими, теплопостачальними організаціями строку розрахунків за фактично спожитий природний газ та/або у разі відбору природного газу за відсутності у таких організацій планового обсягу поставки природного газу на поточний місяць, що виділяється постачальником згідно з договором на постачання природного газу, газопостачання об'єктів у сфері теплопостачання може бути обмеженим до технологічного мінімуму в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Крім того, Мінрегіоном виокремлено інші питання у сфері теплопостачання, що потребують врегулювання, зокрема,

щодо повноважень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, які доцільно конкретизувати (уточнити) та доповнити у галузевому законі;

щодо взаємовідносин теплопостачальної організації (виконавця комунальних послуг - з постачання теплової енергії та постачання гарячої води) з власниками (співвласниками) або користувачами житлових та нежитлових приміщень у багатоквартирному будинку, які є самостійними об'єктами нерухомого майна.

З огляду на зазначене, Мінрегіоном розроблено відповідний проект акта.

3. Суть проекту акта

Проектом акта пропонується внести зміни до Закону України «Про теплопостачання», що передбачають:

1) удосконалення механізму формування та встановлення тарифів на теплову енергію, у тому числі на теплову енергію, вироблену з використанням альтернативних джерел енергії, шляхом:

- **внесення змін до статті 20 Закону та вдосконалення загальних засад формування та встановлення тарифів на теплову енергію;**

- **доповнення Закону статтею 20¹, передбачивши особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки;**

- **врегулювання проблемних питань застосування механізму стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії, передбачивши умову, за якої суб'єкт господарювання, що виробляє теплову енергію з використанням альтернативних джерел енергії, у разі коли розрахований розмір тарифів на теплову енергію, її виробництво не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат, понесених на виробництво теплової енергії, може сформувати такі тарифи відповідно до порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженого Кабінетом Міністрів України, або порядку (методики) формування тарифів на теплову енергію, вироблену на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях та когенераційних установках, затвердженого національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;**

- **надання повноважень центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, щодо здійснення розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України;**

2) врегулювання питання, що пов'язане із розрахунками за теплову енергію, для виробництва якої використовується природний газ, шляхом скасування для підприємств теплопостачання рахунків із спеціальним режимом використання;

3) можливість обмеження до технологічного мінімуму (а не припинення) газопостачання об'єктів у сфері теплопостачання в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, у разі порушення теплогенеруючими, теплопостачальними організаціями строку розрахунків за фактично спожитий природний газ та/або у разі відбору природного газу за відсутності у таких організацій планового обсягу поставки природного газу на поточний місяць, що виділяється постачальником згідно з договором на постачання природного газу;

4) уточнення та конкретизацію, а у деяких випадках доповнення у галузевому законі повноважень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування;

5) встановлення чітких та зрозумілих вимог щодо укладання теплопостачальною організацією (виконавцем комунальних послуг) договорів у багатоквартирних будинках.

4. Вплив на бюджет

Реалізація цього проекту акта не потребує фінансування з державного чи місцевого бюджетів.

5. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта надсилається на погодження до Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні, Конфедерації роботодавців України, Всеукраїнської асоціації органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України», Міжгалузевої асоціації «Укртеплокомуненерго».

Реалізація проекту акта матиме вплив на ключові інтереси заінтересованих сторін, прогноз впливу додається.

Проект акта не надсилається на розгляд Наукового комітету Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, оскільки він не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності.

Проект акта буде розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства розвитку громад та територій України (www.minregion.gov.ua).

6. Прогноз впливу

Реалізація акта не матиме впливу на ринкове середовище, розвиток регіонів, ринок праці, громадське здоров'я, екологію та навколишнє середовище та інші сфери суспільних відносин.

При цьому реалізація акта матиме вплив на інтереси суб'єктів господарювання, громадян (споживачів теплової енергії та комунальних послуг).

7. Позиція заінтересованих органів

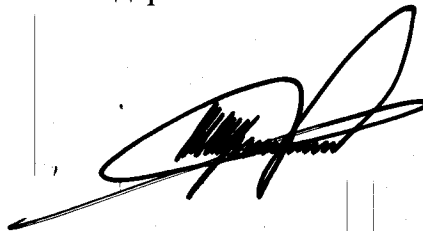
Проект акта надсилається на погодження до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерства фінансів України, Міністерства енергетики та захисту довкілля, Антимонопольного комітету України, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, Державної регуляторної служби України.

До Міністерства юстиції України проект акта буде направлено для проведення правової експертизи після погодження із заінтересованими органами та заінтересованими сторонами.

8. Підстава розроблення проекту акта

Проект акта розроблено Міністерством розвитку громад та територій України з урахуванням завдання, визначеного у цілі 10.5. «Українці отримують якісні комунальні послуги» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2019 р. № 849 та схваленої постановою Верховної Ради України 4 жовтня 2019 року № 188-IX, щодо створення умов для розвитку підприємств житлово-комунального господарства.

Міністр розвитку громад та
територій України

Олексій ЧЕРНИШОВ

_____ 2020 р.

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

реалізації акта на ключові інтереси заінтересованих сторін

1. Короткий опис суті проекту акта

Удосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання забезпечить можливості підприємствам формувати та встановлювати тарифи на теплову енергію та самостійно управляти своїми надходженнями за наданні комунальні послуги

2. Вплив на ключові інтереси усіх заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Ключовий інтерес	Очікуваний (позитивний чи негативний) вплив на ключовий інтерес із зазначенням передбачуваної динаміки змін основних показників (у числовому або якісному вимірі)		Пояснення (чому саме реалізація акта призведе до очікуваного впливу)
		короткостроковий вплив (до року)	середньостроковий вплив (більше року)	
Суб'єкти господарювання у сфері теплопостачання (1448 суб'єктів господарювання)	Безперервне надходження коштів за надані послуги у повному обсязі із подальшою можливістю їх самостійного розподілення;	Негативний	Позитивний	Підприємства теплопостачання отримають можливість: - формувати та встановлювати тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням альтернативних джерел енергії на економічно обґрунтованому рівні; - самостійно управляти своїми надходженнями за реалізовану теплову енергію/наданні комунальні послуги.
Споживачі теплової енергії та комунальних послуг	Отримання безперервних та якісних комунальних послуг за економічно обґрунтованими тарифами;	Негативний	Позитивний	Запропоновані зміни: - забороняють відключення об'єктів теплопостачання від газопостачання, що в свою чергу забезпечить право споживачів на отримання ними безперервних та якісних послуг від підприємств теплопостачання; - дозволить споживачам оплачувати спожиті за теплову енергію/комунальні послуги за економічно обґрунтованими тарифами

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

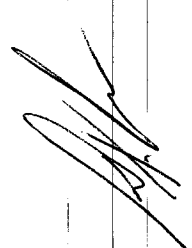
реалізації акта на ключові інтереси заінтересованих сторін

1. Короткий опис суті проекту акта

Удосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання забезпечить можливості підприємствам формувати та встановлювати тарифи на теплову енергію та самостійно управляти своїми надходженнями за надання комунальні послуги

2. Вплив на ключові інтереси усіх заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Ключовий інтерес	Очікуваний (позитивний чи негативний) вплив на ключовий інтерес із зазначенням передбачуваної динаміки змін основних показників (у числовому або якісному вимірі)		Пояснення (чому саме реалізація акта призведе до очікуваного впливу)
		короткостроковий вплив (до року)	середньостроковий вплив (більше року)	
Суб'єкти господарювання у сфері теплопостачання (1448 суб'єктів господарювання)	Безперебійне надходження коштів за надані послуги у повному обсязі із подальшою можливістю їх самостійного розподілення;	Негативний	Позитивний	Підприємства теплопостачання отримають можливість: - формувати та встановлювати тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням альтернативних джерел енергії на економічно обґрунтованому рівні; - самостійно управляти своїми надходженнями за реалізовану теплову енергію/надання комунальні послуги.
Споживачі теплової енергії та комунальних послуг	Отримання безперебійних та якісних комунальних послуг за економічно обґрунтованими тарифами;	Негативний	Позитивний	Запропоновані зміни: - забороняють відключення об'єктів теплопостачання від газопостачання, що в свою чергу забезпечить право споживачів на отримання ними безперебійних та якісних послуг від підприємств теплопостачання; - дозволить споживачам оплачувати спожиті теплову енергію/комунальні послуги — за економічно обґрунтованими тарифами

Хочеш вичитати

**Повідомлення про оприлюднення
проекту Закону України
«Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання»
щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів
господарювання у сфері теплопостачання»**

1. Розробник:

Міністерство розвитку громад та територій України.

2. Стислий виклад змісту проєкту:

Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання» (далі - проєкт акта) розроблено Міністерством розвитку громад та територій України.

Проектом акта пропонується внести зміни до Закону України «Про теплопостачання», що передбачають:

1) удосконалення механізму формування та встановлення тарифів на теплову енергію, у тому числі на теплову енергію, вироблену з використанням альтернативних джерел енергії, шляхом:

- внесення змін до статті 20 Закону та вдосконалення загальних засад формування та встановлення тарифів на теплову енергію;

- доповнення Закону статтею 20¹, передбачивши особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки;

- врегулювання проблемних питань застосування механізму стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії, передбачивши умову, за якої суб'єкт господарювання, що виробляє теплову енергію з використанням альтернативних джерел енергії, у разі коли розрахований розмір тарифів на теплову енергію, її виробництво не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат, понесених на виробництво теплової енергії, може сформувати такі тарифи відповідно до порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженого Кабінетом Міністрів України, або порядку (методики) формування тарифів на теплову енергію, вироблену на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях та когенераційних установках, затвердженого національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;

- надання повноважень центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, щодо здійснення розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України;

2) врегулювання питання, що пов'язане із розрахунками за теплову енергію, для виробництва якої використовується природний газ, шляхом скасування для підприємств теплопостачання рахунків із спеціальним режимом використання;

3) можливість обмеження до технологічного мінімуму (а не припинення) газопостачання об'єктів у сфері теплопостачання в порядку, затвердженому

Кабінетом Міністрів України, у разі порушення теплогенеруючими, теплопостачальними організаціями строку розрахунків за фактично спожитий природний газ та/або у разі відбору природного газу за відсутності у таких організацій планового обсягу поставки природного газу на поточний місяць, що виділяється постачальником згідно з договором на постачання природного газу;

4) уточнення та конкретизацію, а у деяких випадках доповнення у галузевому законі повноважень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування;

5) встановлення чітких та зрозумілих вимог щодо укладання теплопостачальною організацією (виконавцем комунальних послуг) договорів у багатоквартирних будинках.

3. Спосіб оприлюднення проекту регуляторного акта:

Проект акта, пояснювальну записку та аналіз регуляторного впливу розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства розвитку громад та територій України в мережі Інтернет (www.minregion.gov.ua).

4. Строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань:

Зауваження та пропозиції приймаються протягом місяця.

5. Зауваження та пропозиції направляти на адресу:

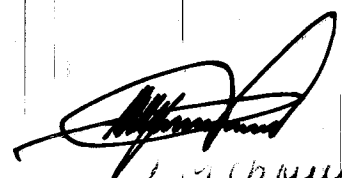
Міністерство розвитку громад та територій України, Департамент економіки систем життєзабезпечення:

01601, м. Київ, вул. Велика Житомирська, 9, тел. 207-17-11, KravchenkoNO@minregion.gov.ua.

Державна регуляторна служба України:

01001, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, тел. 254-56-73, ф. 254-43-93 inform@dkrp.gov.ua

Зауваження та пропозиції можуть надсилатися поштою та на електронні адреси.

І. Єрмишов

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта	Пояснення змін
Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі основні терміни вживаються в такому значенні: [...] тариф (ціна) на теплову енергію – грошовий вираз витрат на виробництво, транспортування, постачання одиниці теплової енергії (1 Гкал) з урахуванням рентабельності виробництва, інвестиційної та інших складових, що визначаються згідно із <i>методиками, розробленими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг</i>; [...]	Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі основні терміни вживаються в такому значенні: [...] тариф (ціна) на теплову енергію – грошовий вираз витрат на виробництво, транспортування, постачання одиниці теплової енергії з урахуванням рентабельності, інвестиційної та інших складових, що визначаються згідно із <i>порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими відповідно до законодавства</i>; [...]	Визначення терміну приведенного у відповідність до вимог чинного законодавства.
Стаття 10. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері теплопостачання До повноважень Кабінету Міністрів України належать: розробка та реалізація державної політики у сфері теплопостачання; координація діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у сфері розробки державних (міждержавних, регіональних) цільових програм розвитку систем теплопостачання, довгострокового прогнозування споживання теплової енергії, нормативно-правових актів щодо формування	Стаття 10. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері теплопостачання До повноважень Кабінету Міністрів України належать: [...] координація діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у сфері розробки державних (міждержавних, регіональних) цільових програм розвитку систем теплопостачання, довгострокового прогнозування споживання теплової енергії, нормативно-правових актів щодо формування	Стаття 10 Закону України «Про теплопостачання» приводиться у відповідність до вимог чинного законодавства, що передбачає затвердження Кабінетом Міністрів України порядку розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, її транспортування та постачання. Запропоновані зміни синхронізуються із редакцією статті 20¹, що передбачена

цін на теплову енергію; організація здійснення контролю та обліку в цій сфері; Абзац відсутній вирішення інших питань у сфері теплопостачання відповідно до законів України.	тарифів (цін) на теплову енергію; затвердження порядку розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання;	проектом Закону.
Стаття 11. Повноваження центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, належить: забезпечення формування державної політики у сфері теплопостачання; розроблення державних цільових програм розвитку систем теплопостачання і контроль за їх виконанням; розроблення довгострокових прогнозних балансів споживання теплової енергії виходячи з потреб національної економіки, установ і організацій та населення; розроблення науково обґрунтованих нормативів витрат та втрат енергоносіїв при виробництві, транспортуванні та	[...] Стаття 11. Повноваження центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, належить: забезпечення формування державної політики у сфері теплопостачання; розроблення державних цільових програм розвитку систем теплопостачання і контроль за їх виконанням; розроблення довгострокових прогнозних балансів споживання теплової енергії виходячи з потреб національної економіки, установ і організацій та населення; розроблення науково обґрунтованих нормативів витрат та втрат енергоносіїв при виробництві, транспортуванні та	Повноваження центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, пропонується доповнити окремими повноваженнями, враховуючи необхідність врегулювання деяких питань, які виникли у сфері теплопостачання.

постачанні теплової енергії; абзац відсутній установлення порядку ведення моніторингу у сфері теплопостачання; координація діяльності місцевих органів виконавчої влади; розроблення та внесення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері теплопостачання. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, належить: реалізація державної політики у сфері теплопостачання; забезпечення моніторингу у сфері теплопостачання, а також використання результатів моніторингу для вдосконалення систем теплопостачання; погодження схем теплопостачання населених пунктів з кількістю жителів більш як 20 тисяч осіб та регіональних програм модернізації систем теплопостачання. Абзац відсутній Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади у межах своїх повноважень беруть участь у формуванні та	постачанні теплової енергії; затвердження методики розроблення схем теплопостачання населених пунктів України; установлення порядку ведення моніторингу у сфері теплопостачання; координація діяльності місцевих органів виконавчої влади; розроблення та внесення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері теплопостачання. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, належить: реалізація державної політики у сфері теплопостачання; забезпечення моніторингу у сфері теплопостачання, а також використання результатів моніторингу для вдосконалення систем теплопостачання; погодження схем теплопостачання населених пунктів з кількістю жителів більш як 20 тисяч осіб та регіональних програм модернізації систем теплопостачання. здійснення розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади у межах своїх повноважень беруть участь у формуванні та
--	--

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо
вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів
господарювання у сфері теплопостачання**

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести зміни до Закону України “Про теплопостачання” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 28, ст. 373 із наступними змінами):

1) абзац вісімнадцятий статті 1 викласти у такій редакції:

“тариф (ціна) на теплову енергію – грошовий вираз витрат на виробництво, транспортування, постачання одиниці теплової енергії з урахуванням рентабельності, інвестиційної та інших складових, що визначаються згідно із порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими відповідно до законодавства;”;

2) у статті 10:

у абзаці третьому слова «цін на теплову енергію» замінити словами «тарифів (цін) на теплову енергію»;

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

“затвердження порядку розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного місцевого бюджету, а також інших споживачів, її транспортування та постачання;”.

реалізації державної політики у сфері теплопостачання, розробленні державних цільових програм, довгострокового прогнозування споживання теплової енергії з погодженням цих розробок з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.	реалізації державної політики у сфері теплопостачання, формуванні державних цільових програм, довгострокового прогнозування споживання теплової енергії з погодженням цих розробок з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.	
Стаття 12. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання належать: розроблення і реалізація <i>місцевих</i> програм та участь у розробленні і реалізації державних <i>цільових</i> програм у цій сфері; погодження діяльності у сфері теплопостачання з органами місцевого самоврядування та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства; забезпечення виконання правил і норм у сфері теплопостачання; здійснення контролю за забезпеченням споживачів міст та інших населених пунктів тепловою енергією. Абзаци відсутні	Стаття 12. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання належать: розроблення і реалізація регіональних та місцевих програм, участь у розробленні та реалізації державних програм у цій сфері; погодження діяльності у сфері теплопостачання з органами місцевого самоврядування та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства; забезпечення виконання правил і норм у сфері теплопостачання; здійснення на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці контролю за забезпеченням споживачів тепловою енергією у населених пунктах; взаємодія з органами місцевого самоврядування з питань виробництва, транспортування та постачання теплової енергії споживачам; залучення небюджетних джерел фінансування для забезпечення виконання державних, регіональних та місцевих програм у цій сфері; ведення галузевої звітності відповідно до законодавства;	Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері теплопостачання пропонується доповнити окремими повноваженнями, виходячи із необхідності чіткого визначення таких повноважень у галузевому законі з урахуванням Закону України «Про місцеві державні адміністрації».

Стаття 13. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання До основних повноважень органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання належать: [...] щоквартальне оприлюднення встановлених для всіх категорій споживачів тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок);	вирішення інших питань у сфері теплопостачання відповідно до законів України. Стаття 13. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання До основних повноважень органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання належать: [...] щомісячне оприлюднення встановлених для всіх категорій споживачів тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання у засобах масової інформації та/або на офіційному веб-сайті;	Положення окремих абзаців статті 13 Закону України «Про теплопостачання» пропонується викласти в іншій редакції, враховуючи недосконалість діючого порядку встановлення органами місцевого самоврядування тарифів на теплову енергію, у т.ч. вироблену з використанням альтернативних джерел енергії.
перегляд за власною ініціативою та/або за зверненням суб'єкта господарювання тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок), але не більше одного разу на квартал; погодження інвестиційних програм стосовно об'єктів теплопостачання, що перебувають у комунальній власності, крім тих, що виробляють теплову енергію на теплоелектроцентралях, ТЕС, АЕС, когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії; сприяння провадженню інвестиційної діяльності у сфері теплопостачання	перегляд за заявою суб'єкта господарювання тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок), але не більше одного разу на квартал; погодження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання (крім тих, що виробляють теплову енергію на теплоелектроцентралях, ТЕС, АЕС, когенераційних установках); сприяння провадженню інвестиційної діяльності у сфері теплопостачання, зокрема реалізації інвестиційних проектів з виробництва теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії.	Враховуючи положення законів України «Про комерційний облік теплової енергії та водопос...
Стаття 19. Основні принципи господарювання [...]	Стаття 19. Основні принципи господарювання [...]	Враховуючи положення законів України «Про комерційний облік теплової енергії та водопос...

Теплогенеруюча організація має право постачати вироблену теплову енергію безпосередньо споживачу згідно з договором купівлі-продажу. У разі якщо така організація не є теплопостачальною, то теплопостачальна організація не має права відмовити теплогенеруючій організації у транспортуванні теплової енергії, якщо це дозволяють технічні можливості системи.

Частина відсутня

— Теплопостачальна організація не має права відмовити споживачу теплової енергії у забезпеченні його тепловою енергією за наявності технічних можливостей на придбання споживача до теплової мережі.

Споживач повинен щомісячно здійснювати оплату теплопостачальній організації за фактично отриману теплову енергію.

Газопостачання об'єктів у сфері теплопостачання *припиняється у разі* порушення теплогенеруючими, теплопостачальними організаціями строку розрахунків за фактично спожитий природний газ та/або у разі відбору природного газу за відсутності у таких організацій планового обсягу поставки природного газу на поточний місяць, що відіграв роль постачальником згідно з договором на

Теплогенеруюча організація має право постачати вироблену теплову енергію безпосередньо споживачу згідно з договором купівлі-продажу. У разі якщо така організація не є теплопостачальною, то теплопостачальна організація не має права відмовити теплогенеруючій організації у транспортуванні теплової енергії, якщо це дозволяють технічні можливості системи.

У межах одного багатоквартирного будинку укладаються договори про надання послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Не дозволяється укладати договори купівлі-продажу теплової енергії з власниками (співвласниками) або користувачами житлових та нежитлових приміщень у багатоквартирному будинку, які є самостійними об'єктами нерухомого майна.

[...]

«Про житлово-комунальні послуги», а також нормативно-правових актів, які прийняті Урядом та Міністерством на виконання цих законів України, пропонується чітко визначити, що у межах одного багатоквартирного будинку укладаються договори про надання послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води. відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Не дозволяється укладати договори купівлі-продажу теплової енергії з власниками (співвласниками) або користувачами житлових та нежитлових приміщень у багатоквартирному будинку, які є самостійними об'єктами нерухомого майна. Запропоновані у проекті Закону положення дозволять уникнути непорозумінь при укладенні теплопостачальної організації (виконавцем комунальних послуг) договорів у багатоквартирному будинку.

Газопостачання об'єктів у сфері теплопостачання може бути обмеженим до технологічного мінімуму у разі порушення теплогенеруючими, теплопостачальними організаціями строку розрахунків за фактично спожитий природний газ та/або у разі відбору природного газу за відсутності у таких організацій планового обсягу поставки природного газу на поточний місяць, що відіграв роль постачальником згідно з договором на і постачання природного

У зв'язку із тим, що законопроект передбачає виключення статті 19¹ Закону України «Про теплопостачання» вносяться відповідні зміни до частини восьмої статті 19 вказаного Закону.

постачання природного газу, та/або в разі невиконання вимог статті 19-1 цього Закону. Таке припинення здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.	газу. Таке обмеження здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.	
Стаття 19¹. Порядок розрахунків за теплову енергію, для виробництва якої використовується природний газ, що постачається гарантованим постачальником — Оплата теплової енергії, для виробництва якої повністю або частково постачається природний газ гарантованим постачальником, здійснюється споживачами теплової енергії та теплопостачальними організаціями, які купують теплову енергію для її подальшого постачання споживачам, шляхом перерахування коштів на рахунки із спеціальним режимом використання, які відкривають теплопостачальні та теплогенеруючі організації для зарахування коштів, у тому числі від теплопостачальних організацій, які отримують теплову енергію для її подальшого постачання споживачам, в уповноваженому банку. Оплата теплової енергії шляхом перерахування коштів на інші рахунки забороняється. Вимоги цієї статті щодо відкриття рахунків із спеціальним режимом використання не поширюються на: теплопостачальні та теплогенеруючі організації, які виробляють або постачають теплову енергію для потреб споживачів в обсягах, що не перевищують 18 тисяч Гкал на рік; суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію виключно для власних потреб з опалення приміщень, що належать їм на праві власності або на інших речових правах; бюджетні установи, що виробляють теплову енергію, повністю утримуються за рахунок державного чи місцевого бюджету та є неприбутковими; теплогенеруючі та теплопостачальні організації, господарська діяльність з виробництва, транспортування та постачання теплової енергії яких не підлягає ліцензуванню національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Оплата споживачем теплової енергії шляхом перерахування коштів на рахунок із спеціальним режимом	Стаття виключається	Відповідно до підпункту «а» пункту 8 розділу С «Політика в енергетичному секторі» Меморандуму про економічну і фінансову політику, схваленого Радою директорів МВФ 18 грудня 2018 року, Україною взято зобов'язання, що починаючи з 1 січня 2020 року НАК «Нафтогаз України» буде продавати газ для побутових споживачів та підприємств теплопостачання за переважаючими ринковими цінами, а постачання за спеціальними обов'язками буде скасовано до 1 травня 2020 року. Таким чином, останні тенденції спрямовані на повноцінний запуск ринкових відносин у газовій сфері, без врахування інтересів підприємств теплопостачання. З моменту запровадження для підприємств теплопостачання рахунків із спеціальним режимом використання, основна мета їх запровадження щодо зниження заборгованості зазначених підприємств за природний газ, так і не була досягнутою. Підприємства теплопостачання фактично позбавлені

використання є обов'язковою умовою договору на постачання теплової енергії, укладеного між теплопостачальною організацією та споживачем теплової енергії. Кошти, що надійшли на рахунок із спеціальним режимом використання, перераховуються банками згідно з <u>порядком розподілу коштів</u>, затвердженим Кабінетом Міністрів України, виключно на рахунок: гарантованого постачальника; теплогенеруючої організації; теплопостачальної організації; теплотранспортуючої організації. Цим порядком також визначається механізм перерахування коштів такими організаціями для проведення розрахунків з гарантованим постачальником за весь обсяг спожитого природного газу. На кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, не може бути звернено стягнення за зобов'язаннями гарантованого постачальника, теплогенеруючих, теплопостачальних та теплотранспортуючих організацій. Операції на поточних рахунках із спеціальним режимом використання не підлягають зупиненню.		можливості управляти своїми надходженнями за реалізовану теплову енергію. Алгоритм розподілу коштів за допомогою рахунків із спеціальним режимом використання призводить до дефіциту обігових коштів підприємств теплопостачання та не вирішує проблему заборгованості за спожитий природний газ. Діючим законодавством України права постачальника природного газу у взаємовідносинах з підприємствами теплопостачання врегульовано на достатньому рівні, що стимулюватиме останніх до своєчасних платежів за спожитий природний газ.
Стаття 20. Загальні засади формування тарифів на теплову енергію <i>Тарифи на теплову енергію повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих витрат на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії.</i> <i>Тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монополістичне становище на ринку, є регульованими.</i>	Стаття 20. Загальні засади формування та встановлення тарифів на теплову енергію Тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання у сфері теплопостачання, що отримали ліцензію на провадження встановленого законодавством виду господарської діяльності, є регульованими. Суб'єкти господарювання у сфері теплопостачання здійснюють розрахунки економічно обґрунтованих тарифів на теплову енергію, у тому числі на її виробництво, транспортування та постачання, і подають їх органам, уповноваженим встановлювати тарифи.	Запропоновані зміни враховують вимоги Закону України «Про ціни і ціноутворення» та дозволяють уникнути різночитань в частині формування та встановлення тарифів на теплову енергію. Водночас особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, вкласифікують

Тарифи на виробництво теплової енергії, у тому числі на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії, на транспортування та постачання теплової енергії встановлюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, та органами місцевого самоврядування у межах повноважень, визначених законодавством.	Тарифи на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб населення встановлюються на рівні 90 відсотків діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановленого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб населення тарифи на теплову енергію встановлюються на рівні 90 відсотків середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів.
теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи пропонуються визначити у окремій статті Закону України «Про теплопостачання» (Закон доповнюється окремою статтею 20-1, тому із статті 20 Закону переносяться окремі положення що стосуються формування та встановлення тарифів на теплову енергію з використанням альтернативних джерел енергії).	Виключається
Тарифи на виробництво теплової енергії для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб населення визначаються для суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи, як різниця між тарифом на теплову енергію, встановленим відповідно до частини	Тарифи на виробництво теплової енергії для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб населення визначаються для суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи, як різниця між тарифом на теплову енергію, встановленим відповідно до частини

четвертої цієї статті, і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що визначаються на рівні діючих для суб'єкта господарювання тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановлених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів тарифи на транспортування та постачання теплової енергії визначаються на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.

Розрахунок середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, здійснюється за адміністративно-територіальними одиницями (Автономною Республікою Крим, областями, містами Києвом чи Севастополем) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розрахунок середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, як середньозважених для всієї території України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Національна комісія, що здійснює державне

регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, та органи місцевого самоврядування щокварталу, до 10 числа останнього місяця кожного кварталу, надають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, інформацію, необхідну для розрахунку середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, щокварталу, до 25 числа останнього місяця кожного кварталу, розраховує та оприлюднює середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії.

Середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, опубліковані на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, станом на 25 число останнього місяця кожного кварталу, використовуються суб'єктами господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи

теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для розрахунку тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії на наступний квартал. Для встановлення тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії суб'єкт господарювання, що здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, подає органу, уповноваженому встановлювати такі тарифи, заяву із зазначенням розміру тарифу, розрахованого відповідно до частини четвертої та/або п'ятої цієї статті. Якщо уповноважений орган протягом 30 календарних днів з дня надходження заяви не встановлює розмір тарифу, розрахованого відповідно до частини четвертої та/або п'ятої цієї статті, або не надає вмотивовану відмову у його встановленні, вважається, що суб'єкту господарювання, що здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, встановлено розмір тарифу, розрахований таким суб'єктом господарювання відповідно до частини четвертої та/або п'ятої цієї статті та поданий у заяві. Копія заяви (опису документів) з відміткою про дату їх надходження є підтвердженням подання уповноваженому органу заяви та розрахунків розміру тарифу.		
Тариф на теплову енергію для споживача визначається як сума тарифів на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії. Тарифи повинні враховувати собівартість теплової енергії і забезпечувати рентабельність суб'єкта господарювання. Рентабельність визначається органом, уповноваженим встановлювати тарифи. Тарифи на теплову енергію, що виробляється та постачається із допомогою	[...]	

систем автономного опалення, формуються та встановлюються окремо для кожного багатоквартирного будинку, обладнаного системою автономного опалення, з урахуванням собівартості виробництва і постачання теплової енергії на таких системах, а також рентабельності суб'єкта господарювання, що провадить таку діяльність.

Встановлення тарифів на теплову енергію нижче розміру економічно обґрунтованих витрат на її виробництво, транспортування та постачання не допускається.

Збитки теплоенергогенеруючих та теплопостачальних організацій внаслідок надання пільг з оплати за спожиту теплову енергію окремим категоріям споживачів повністю відшкодовуються за рахунок джерел фінансування, визначених законами України, які передбачають відповідні пільги.

Органи державного регулювання діяльності суб'єктів природних монополій зобов'язані прийняти рішення про зменшення встановленого ними тарифу на суму нецільового використання коштів у разі:

використання суб'єктом господарювання у сфері теплопостачання коштів на цілі та/або у розмірах, які не передбачені програмою технічного розвитку та/або інвестиційною програмою;

використання суб'єктом господарювання у сфері теплопостачання коштів на цілі та/або у розмірах, які не передбачені структурою тарифу.

— Порядок відшкодування втраг підприємств, що виникають протягом періоду розгляду розрахунків тарифів, встановлення та їх оприлюднення органом, уповноваженим встановлювати тарифи, визначається порядком формування тарифів.

Спори щодо формування та встановлення тарифів на теплову енергію вирішуються в судовому порядку.

Частина відсутня	У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію, її виробництво суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиленням на рішення відповідних органів.	
Стаття відсутня	Стаття 20¹. Особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи Розміри тарифів на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів розраховуються на рівні 90 відсотків діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановленого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів розміри тарифів на теплову енергію визначаються на рівні 90 відсотків середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. Розміри тарифів на виробництво теплової енергії для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів розраховуються для суб'єктів господарювання,	З метою чіткого правового регулювання у питаннях формування та встановлення тарифів на теплову енергію, пропонується особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установи, визначити у окремій статті Закону України «Про теплопостачання».

що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, як різниця між тарифом на теплову енергію, визначеним відповідно до частини першої цієї статті, і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що визначаються на рівні діючих для суб'єкта господарювання тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановлених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів тарифи на транспортування та постачання теплової енергії визначаються на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.

Розрахунок середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів здійснюється за адміністративно-територіальними одиницями (Автономною Республікою Крим, областями, мм. Києвом та Севастополем) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Середньозважені тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для всіх категорій споживачів розраховуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, для всієї території України, відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації

щокварталу до 10 числа останнього місяця звітного періоду подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, інформацію, необхідну для розрахунку середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, щокварталу до 25 числа останнього місяця звітного періоду розраховує та оприлюднює середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії.

Середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, оприлюдненні на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, станом на 25 число останнього місяця кожного кварталу, використовуються суб'єктами господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, виключно для розрахунку тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії згідно з вимогами частин першої та другої цієї статті.

Для встановлення тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії суб'єкт господарювання, що

здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, подає органу, уповноваженому встановлювати такі тарифи, заяву із зазначенням розміру тарифу, розрахованого відповідно до частин першої та другої цієї статті.

Суб'єкт господарювання зобов'язаний подати заяву про перегляд розміру раніше встановленого для нього тарифу на теплову енергію у разі, якщо оприлюднений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, середньозважений тариф є меншим за діючий тариф.

У разі коли розрахований згідно з вимогами частин першої та другої цієї статті розмір тарифів на теплову енергію, її виробництво не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат, понесених на виробництво теплової енергії, суб'єкт господарювання може сформувати такі тарифи відповідно до порядків (методик) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затверджених Кабінетом Міністрів України або національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом.

Встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво нижче розміру економічно обґрунтованих витрат не допускається.

— Особливості формування та встановлення тарифів, визначені цією статтею, не застосовуються під час формування та встановлення тарифів на транспортування та постачання теплової енергії для споживачів. Розміри зазначених тарифів розраховуються суб'єктом господарювання та встановлюються уповноваженим органом відповідно до вимог статті 20 цього Закону.

У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію, її виробництво суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати

Стаття 25. Права та основні обов'язки теплогенеруючої, теплопостачальної та теплотранспортної організації [...] Теплопостачальні, теплотранспортні і теплогенеруючі організації зобов'язані: [...] здійснювати технічний облік матеріальних та енергетичних ресурсів, а також комерційний облік теплової енергії. Абзаци відсутні	введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиленням на рішення відповідних органів. Стаття 25. Права та основні обов'язки теплогенеруючої, теплотранспортної та теплопостачальної організації [...] Теплопостачальні, теплотранспортні і теплогенеруючі організації зобов'язані: [...] здійснювати технічний облік матеріальних та енергетичних ресурсів, а також комерційний облік теплової енергії. надавати галузеву звітність органу, уповноваженому встановлювати тарифи, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям в установленому порядку. [...]	З метою аналізу ситуації у сфері теплопостачання, а також, враховуючи необхідність прийняття своєчасних та правильних управлінських рішень органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади передбачається встановити обов'язок для теплогенеруючої, теплотранспортної та теплопостачальної організації щодо надання галузевої звітності — органу, уповноваженому встановлювати тарифи, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям в установленому порядку.
---	---	---

Директор Департаменту економіки систем життєзабезпечення
Міністерства розвитку громад та територій України

2020 р.

Н. ХОЦЯНИВСЬКА